

Nr 573.

Av herrar **Onsjö** och **Rubbestad**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 142, med förslag till förordning om särskilt bidrag till producent av svensk film, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 142 föreslås att den svenska filmproduktionen beredes ett ekonomiskt stöd från statens sida. Detta stöd skall lämnas under den formen att staten till producent av svensk film lämnar bidrag med 20 procent av de på visningen av sådan film belöpande statliga nöjesskatteintäkterna. Stödet skall utan föregående behovs- eller kvalitetsprövning i det enskilda fallet utgå enligt särskild förordning under fyra år räknat från och med den 1 juli innevarande år. Beloppet är uppskattat till i genomsnitt cirka 2,3 miljoner kronor per år.

I nuvarande läge, då man försöker göra indragningar och besparingar på alla möjliga områden, måste man fråga sig, om det verkligen kan vara berättigat att lämna ifrågavarande verksamhet ett dylikt stöd. Såsom framhålls i propositionen äro de nuvarande förhållandena inom filmproduktionen långt ifrån idealiska. Rationalisering bör kunna vidtagas som minskar de nuvarande kostnaderna. Utredningen har uppmärksammat de s. k. »stjärngagerna» och konstaterat att vissa i filmen engagerade konstnärer ha mycket stora inkomster av denna verksamhet. Om filmproduktionen såsom hittills får vara en fri näring utan statssubvention, komma säkerligen de nuvarande missförhållandena att rättas till av sig själva. I nuvarande läge kan det knappast vara riktigt att offra pengar på detta område.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 142 angående stöd åt filmproduktionen.

Stockholm den 10 april 1951.

J. Onsjö.

Axel Rubbestad.
